

הארץ הבלתי אחולקת

קבל על הראש, לא בנוכחותו, במונחון ה' כנסת, שמואל (שמוליק) רון, גבור חידו'

לבקשתו, להזכיר שמות מקומות ישראליים הקשורים ב"כרם", השיב אחד המשתתפים: טול כרם! הפליט שמוליק: טול כרם אינה בדייק בארץ ישראל.

כמו כן במונחון הכנסת, ספרה אסתר רזיאה נאור, חברת סיעת חרות, מנסיון גותיה בוועידה הבין פרלמנטרית:

לאחר שציג הפרלמנט האירי שוסע בשעת נאומו, בו התקף את חבריו הבריטיים, בצי עקות "טורויסט", שלחה לו אסתר, שכעסה על הצו שאסר על חברי המשלחת הישראלית לפגוע ביריבים הערביים, פתק: "ברכות לבביות, מטרוויסט לטורויסט."

לכלכל ישראלי שסקר את מצב המדינה, נזכר השבוע בהגדרתו של פרופסור (לחקר לאות) יצחק אלעזרי-וולקני: "הצניחה שלנו היא של ארצות מפותחות, הפיוון של ארצות נחשלות."

ספר הרב ראובן פלדמן, חיכ מפא"י שהתפרסם בשעתו כשחולל פילוג בארגון הפותרים ערב הבחירות לכנסת: כשכא ל' ארץ הציעו לו לקנות תמורת לירה אתה מגי רש במקום בו נמצא כיום ככר דיוניג'ף. הוא לא עשה זאת, החמיץ בזאת הזדמנות שלא תחזור.

ידידים בחוץ

רמטכל צה"ל, רב אלוף מרדכי מקדף, היה עסוק ביותר בשבוע שעבר: מלבד נשיאת נאום בטקס סיום קורס חובלים של חיל הים, ונשיאת נאום נוסף בטקס סיום קורס טיסים של חיל האוויר, היה עליו להחליט מה לעשות במשלוח קונאיק ארגנטיני משובח ששוגר לצה"ל על ידי ידידי החייל הישראלי בארגנטינה. החלטת הרמטכל: הקדשת ה' קונאיק לשחקי הגרלות בנשפי הג העצמי אות השיג.

גילה אריה אלטמן, חיכ חרות: כשי סיר באמריקה לא מכבר נפגש עם ברנרד ברון, הגיש לו הצעת מפורטות על סידור בעיות העולם, כיניהן בעית קוריא. בטוח אלטמן: הצעות אלה עלו בשעת הדיונים

הכיע משך שלוש השעות הבאות כמאה מ' אנשי טבריה. התוצאה: כינוי ערבי לצחר, תוצרת מעברת טבריה. הכינוי: "ראסאלבל" דיה אלמליח" (ראש העיר הטוב).

לרד (דוליק) הורוביץ, מי שהיה מנהל האוצר בימי אלעזר קפלן, הוצע גיב חדש: לנהל את עסקי אש"ד שמחזורם החדש שי מגיע ל" 1,500,000 (הפסדסם חחדשי, לטענת אש"ד 500,000 ל"י).

כשפגש השבוע נתן פרידמן ירון ב' משה סנה, אשר לו סנה שצדק בדבריו לפני 4 שנים, חתם דעתו של פרידמן לילן אז: השומר הצעיר אינו מתכין ברצינות למה שהוא מדבר.

לשר התעשייה פריץ ברנשטיין אין מו' נופולין על כשרון כלכלי במשפחתו. גילה משה ברנשטיין, בנו כן ה" 14: הוא המציא את השיטה היעילה ביותר להוציא כסף מאביו למטרות קולנוע וצרכים אחרים. השיטה: לא לדרוש את הכל ביום אחד, אלא לבוא כל פעם בדרישות חדשות. כשמסר שר המסחר והתעשייה הודעה זו בכנסת ה' עיף מבטים מעל לכתפיו, לודא את העדרו של מנהל בית הספר של בנו, גמנסיה הר' צליה, חבר הכנסת היים כוגר.

צלילים וקסמים

כחודש אחרי התגייסותה לצה"ל סיימה מלכת היופי תשי"ב, מיכל הראה, את כתביד ספר זכרונותיה על שנת מלכותה. אחר הביעה את דעתה על שני ליקויו הגדור לים של צה"ל לגביה: מוסיקה וש"ים, מו' סיקה — אין בכלל, ובשק"ם שורקים החיי לים אחריה במדה מוגזמת.

חסרון מוסיקלי נוסף נתגלה השבוע כשי נודע כי הירונה של פנינה זלצמן הפסדו תרנית עלופת העינים, יפסיק את הופעותיה המוסיקליות למשך החודשים הבאים.

כשהשמיע אלכס רביב בהרצאה תל' אביבית את הדרישה לשער יותר ריאלי ל' לירה הישראלית, גילה גם את זהות המשרה הממשלתית השלישית שהוא ממלא משך שנה מאו טרש רביב בן ה" 32 מתפקיד כעורכו הכלכלי של הארץ. התפקיד הנוכחי: יועץ פרטי לשר האוצר. שני תפקידיו הקודמים: סגן מנהל משרד האוצר (עד פרישת דוד הורוביץ), יועץ כלכלי למשרד המסחר והתי עשייה (עד פרישת דב יוסף).

דרך ארוכה ביותר עשה סופרו של מעריב מר לוויטה שגשלה על ידי עתיונו במ' יחד לפרים להפגש עם שמעון פורמנר, הישראלי ששוחרר מכלא פאנאקראץ שבפראג.

נאשם ברצח היים שמחון כבית המשפט כיאה לרס"ר

בסיורו באירופה יצא לחיטה גם לארצות ה' שפלה שנפגעו בשספונות (ראה מכל העולם). סופרו של עתי"ם, הסוכנות המאוחדת של העתונות הישראלית, בשדה התעופה בלוד, יעקב בעז תשובה, ניצל את קשריו עם חברות התעופה השונות אותן שרת במשך שנה, וזה בתנאה מיוחדת: נסיעת חינם ל' ארצות הברית.

חיים שמחון, הנאשם ברצח מירי ארצי (העולם הזה 793) הבלט, בהופיעו לחקירה המוקדמת שלו, את עברו הצבאי העשיר, ענד אותות כבוד וסמלים צבאיים רבים, כרי לם מצותחצים וממורקים בקפדנות, כיאה לרס"ר בעל ותק.

מבעד מסך החול פיצוץ החבית

תגובת תושבי ארצות ערב לחקירות הגבול בין ישראל והירדן לא היתה שונה בהרבה מיו של תושבי ישראל (ראה במדינה העם).

אותה אדישות ששררה ברחובות תל-אביב וחיפה שררה גם בקהיר ובמטות בעלבק, לבנון. רק תושבי המשולש, הקרובים למקו' מוח המאורעות, הראו מידת פעלתנות.

אולם לא עמדתם של הפועלים בערים וה' פלחים בכפרים קבעה את כותרות העיתונים ושידורי תחנות הרדיו. אלה היו מוקדשים להכרזות ונאוים, הבטחות תגמול ואיומים כלפי ישראל. מכולם הצטיין אגור נוסייבה, שר ההגנה של הירדן. הוא החליט לעמוד על כל זכויות ארצו, שיגר מתאות מיבירקים

כלפי העתונאים המצרים שמרו האנגלים על אדישות תמימה. הכרות עבד אל-נאסר? תמה אחר הקצינים הגבוהים שרואינו, עיין חסר חשיבות. לדעתנו זוהי סתם התרברבות פוליטית — והראיה: נגיב לא תמך בה."

" בכל זאת, גילה אל-מוסאור, הוציא המטה הבריטי ממגירתו תוכנית פעולה, תוכנית פיסטינג" לפיה ישלטו כוחות היבשה, בסיוע חיל האוויר והים הבריטיים, על כל אזור הדלתה (ואולי גם על קהיר) ברגע שה' מצרים יפתחו בפעולות צבאיות כלשהן נגד הצבא הבריטי.

כהוכחה לנוכחות התוכנית, פרסם השבוע עון כמה סעיפים, כתובים אנגלית, בהם מפר רטים הצעדים המתוכננים. בין היתר: ה' נחיות להפעלת חיל צנחנים. מרוע לא בשלום? אנשי אל-מוסאור

מצרים וסודאן מוד האריה הכריטי (רון אל-יוסף, קהיר) ישנן ארצות...

אף הצליחו להשיג ראיון עם הגנרל פיסטינג עצמו. ישנן ארצות הנמצאות, לרוע מזלן, במקומות אסטרטגיים, מצרים אחת מהן. לצבא הבריטי באזור הסואץ מיתקנים וציוד אשר אינו יכול לנטשם בשום אופן, אין גם מקום אחר אליו אפשר להעבירם, הודיע.

לקציני מטה אחרים שהזכירו לכתבים כי הבריטים מהוים גם ערובה לבטחון המדינה מפני פלישה, הצביעו על הודו כדוגמה. גם בשנות מלחמת העולם השניה אמתם זאת להודים, שעה שצבא היפאני עמד בגבולות בגול, בכל זאת עמד גנדי על כך שתצאו מיד, אולם גם מצב דומה, אינו קיים במצרים, איש אינו מאיים על הארץ. מודע, אם כן, אינכם רוצים לצאת בשלום, ולהשאירונו חופ' שים להגן על ארצנו כראות עינינו?"

האנגלים, כמובן, לא ענו. למצרים גם לא היתה נחוצה כל תשובה; הם האמינו כי ידעו מה הסיבה לעקשנות האנגלים: ככל אימפריאליזם מדא, אין האנגלים ששים לר' אות את שלטונם מתמוטט. הם לא יעזבו את מצרים עד אשר לא נכריח אותם ככוח לעשות כן. הבטיח השבועון: "אנו נוצי' אם בכוח, במלחמת גרילה או במלחמה סדי' רה — גם אם נאלץ להלחם עד המצוי ה' אחרון."

הירדן

האשמו הגססן

לממלכה ההאשמית הירדנית יש צבא רש' מיו: הלגיון הערבי. אולם לתושבי המחצית המערבית של הממלכה יש רגש כל הגיוון משרת רק את תושבי המחצית השניה. כפרי צוי, ניתן להם להקים צבא משלהם: המשמר הלאומי.

תפקידו: לשמור על כפרי הגדה המערבית מפני התקפות היהודים — ואם ניתנת הר' דמנות — לעסוק מעט בהסתננות. אלא שלא כלגיון השמיני, אין למשמר עורף כספי. אני שיו אינם מקבלים, כמעט, תשלום, מיום אין להם וגם נשקם אינו נושא לתפארת.

השבוע הוחלט לתת לתושבי המערב עיוד גוסף: בקול קריין הרדיו ובכותרות ראשיות הכריזו מנהיגי עמאן על מגביית מיוחדת ל' עזרת המשמר המסכן. התורמת הראשונה: המלכה זיין, שתורמה 100 דינר "לחיווק מש' מר הגבורים."

* על שם גנרל סיר פראנסיס פיסטינג, מפקד הכוחות הבריטיים במצרים.

מצרים

מה נשבע בסואץ?

הכרותו של גמאל עבד אל-נאסר, סגנו של מוחמד נגיב (העולם הזה 797), כי יפעיל יחידות גרילה לחימה באנגלים אם לא יפנו את מצרים מרצונם, עשתה רושם עצום. ה' עתונים המצריים הבלטו את ההודעה, הדגי' שו כי שוב לא היתה זאת מסוג ההכרזות אשר מנהיגי מצרים נהגו להלעיס בה את אורחיהם.

אולם כל התעניינות הציבור המצרי היא כאפס וכאין לעומת הרעש שעוררה הכרזת זו בקרב האנגלים עצמם. כך, על כל פנים, סבור אל-מוסאור: השבועון הקהירי בעל ה' השפעה הגדולה. למחרת ההכרזה, שיגר ה' שבועון חולית כיסוי לאזור הסואץ, בו מרוכזים למעלה ממאה אלף חיילים בריטיים, לערוך חקירה מקיפה על המצב שם.

כעבור שבועיים חזרו העתונאים ואתם כתבה מרעישיה. מלבד כמה מן הרחובות הראשיים והכפרות הגדולות של איסמעיליה ופורט-סעיד, כתבו, נמצאות הערים מחוץ ל' תחום לגבי החיילים הבריטיים. מדי יום מוקמות עמדות חדשות, דחפורי ענק חופרים בונקרים, מכונות יריה מוצבות בכל מקום מגע בין האנגלים והתושבים ה' אורחים. פעולות אלה, שהתנהלו בעצלתיים, הוצברו לפתע, עם הכרות עבד אל-נאסר.